

کارگران جهان متحد شوید!

دبیر کمیته کردستان محمد آسگران

تلفن ۰۰۴۹۱۶۳۳۴۵۸۰۰۷

E_mail: asangaran@aol.com

مسئول ارتباطات شهرهای کردستان عبدال گلپریان

تلفن ۰۰۳۵۸۴۰۵۷۵۸۲۵۰

E_mail:

abdolgolparian@yahoo.com

www.iskraa.net

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

منصور حکمت

www.m_hekmat.com

چهارشنبه ها منتشر میشود

۱۵ خرداد ۱۳۸۷، ۴ ژوئن ۲۰۰۸

mansoorfarzad@yahoo.se

سر دبیر: منصور فرزاد

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

ایسکرا ۴۱۷

ناصر اصغری

کار کنتراتی کارگر را به رقابت با خود می کشد!

نگاهی به مبارزه کارگران کوره
پزخانه های ارومیه و قرچک

اخباری که در سایت "اتحاد" درج گردیده بود، کارگران ۸۰ کوره از ۹۰ کوره آجریزی در حومه ارومیه در نیمه اول خرداد وارد یک اعتراض شده اند. همچنین بنابه خبر دیگری که روز ۸ خردادماه در سایت "دسترنج" درج گردیده بود، اعتصاب مربوط به مسائل کارگری و جنبش کارگری در ایران بوده است. بنابه

در یکی دو هفته اخیر، در کنار اخبار مربوط به اعتراضات گسترده کارگران شرکت نیشکر هفت تپه و خبر کشته شدن ده ها کارگر شازند بازنه در حریق آتش، خبر مربوط به اعتراض کارگران کوره های آجریزی ارومیه و قرچک از خبرسازترین اخبار مربوط به مسائل کارگری و جنبش کارگری در ایران بوده است. بنابه

جوانمیر مرادی و طاهای آزادی در اداره اطلاعات بوشهر تحت شدیدترین فشارهای جسمانی قرار گرفته اند

در این رابطه دادستانی بوشهر به آنان اعلام کرد که انتقال جوانمیر و طاهای با پرونده هایشان به عسلویه به عهده اداره اطلاعات بوشهر است و اداره اطلاعات اعلام کرده است در حال حاضر ماموری را برای انتقال آنان به عسلویه ندارد. این در حالی است

امروز مورخه ۱۳/۳/۸۷ جوانمیر مرادی با جوانمیر مرادی در زندان مرکزی بوشهر ملاقات کرد. این ملاقات پس از آن صورت گرفت که تلاشهای وی و همراهانش برای انتقال جوانمیر و طاهای به دادگاه عسلویه بی نتیجه ماند.

با پیوستن کارگران چرخ کش و بارگیری کارخانه های آجر پزی ارومیه به سایر کارگران، اعتصابی یکپارچه تمامی این کارخانه ها را در بر گرفت

صفحه ۴

تداوم پر قدرت اعتصاب کارگران کارخانه های آجر پزی ارومیه

صفحه ۴

اعتصاب گسترده کارگران کارخانه های آجر پزی ارومیه

کارگران نکرده و مسئولین اداره کار نیز به میان آنان نیامده اند و در موردی با توجه به عدم توجه کارفرمایان به اعتصاب کارگران، تعدادی از کارگران کوره های آجریزی

در حال حاضر از ۹۰ کوره آجریزی در ارومیه کارگران ۶۰ کوره در این اعتصاب شرکت کرده اند و قرار است فردا کارگران ۳۰ کوره باقی مانده نیز به همکاران اعتصابی خود

حدود سه هزار نفر از کارگران کارخانه های آجر پزی ارومیه در اعتراض به سطح پایین دستمزدها از صبح روز ششم خرداد ماه دست به اعتصاب زده و خواهان افزایش دستمزدهای خود شده اند.

بنا بر گزارشهای رسیده به اتحادیه آزاد کارگران ایران، این کارگران در حال حاضر به ازای هر هزار عدد آجر ۹۵۰۰ تومان دستمزد دریافت میکنند و یک کارگر از ساعت ۴ صبح تا ۷ بعد از ظهر در یک شیفت کاری ۱۵ ساعته مداوم، حدود دو هزار آجر در روز تولید میکند.

این کارگران با توجه به تورم افسار گسیخته در جامعه و شرایط بسیار سخت کاری خود، به سطح پایین دستمزدهایشان معترض هستند و خواهان دریافت ۱۵ هزار تومان دستمزد به ازای هر هزار آجر می باشند.

پیوندند و دست از کار بکشند. بنا بر این گزارش از لحظه شروع اعتصاب تا کنون کارفرمایان هیچگونه توجهی به خواسته های

نازلو که حدود سی کوره می باشد در مقابل دفتر کارفرما دست به تجمع زده اند که پلیس ۱۱۰ در محل

صفحه ۴

اسلامی ایران با شدت وحدت به این جنایت ادامه میدهد و به دعم خود در پی خاموشی انسانهای معترض است.

جامعهها اتکا به فعالین و سخنگویان خود به این مقاومتها و از خود گذشته گی ها ادامه میدهد. جامعه این تلاش را با اتکا به مبارزات خود در راه شمر رسانیدن حرمت و کرامت انسانی، ادامه میدهد. تا هنگامیکه تلاش انسانها در صحنه های جدال

صفحه ۴

در مورد حکم اعدام فرزاد کمانگر

محمد امین کمانگر

آزادیخواهی و انسان دوستی چراغی است خاموش نشدنی . کسان که در پی خاموشی آن برآیند خفاشان تاریخ پرستی هستند که از روشنایی در هراسند. قرنهاست که رژیمهای دیکتاتور همراه وهمدست با کلیسایا بخصوص در قرنهای یازده - دوازده - وهفده با انواع واقسام شیوه ها آزادیخواهان و انسان دوستان را به زنجیر کشیدند سیاه چالهارا

برپا کردند، زندانی کردند، سرهارا از تن جدا کردند، خرمتهای آتش را بپا داشتند و آزادیخواهان را در آن جای داده وسوزاندند . پوست آگاهترین و شرافتمندترین انسانها را کندند برای زهر چشم گرفتن از جامعه برسر دروازه شهرها قرار دادند تا درس عبرت برای دیگران باشد. اما در اواخر قرن بیستم و اوایل قرن بیست و یکم رژیم جنایتکار

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

ادامه کار کنتراتی...

خود شده بود. اعتراض کارگران این مراکز درست از همان نقطه ای که کارگر با سرمایه دار وارد رابطه می شود، شروع شده بود. بر سر دستمزد. اما قبل از پرداختن به این اعتراض ها، اجازه بدهید ابتدا بصورت خیلی خلاصه به وضعیت زندگی این کارگران اشاره ای بکنیم.

زندگی کار و دیگر هیچ!

بخش عمده ای از کارگران کوره پزخانه های - حداقل - ارومیه، کارگران فصلی ای هستند که از روستاهای اطراف شهرهای کردستان با خانواده و بطور دسته جمعی برای کار در فصل آجرپزی به این مراکز کوچ می کنند. این کارگران، که بصورت خانوادگی، از زن و کودک و پیر و جوان، در این مراکز مشغول به کارند، در شرایطی بشدت غیرانسانی کار کرده و روزی می گذرانند. خانواده ها گاه تا ده نفر در یک آلونک بسیار کوچک و با نبود ابتدائی ترین امکانات زندگی، از قبیل آب لوله کشی شده، برق کافی، یخچال، توالت و دستشویی و حمام و غیره "زندگی" می کنند. دستمزدها بشدت پائین است و بدلیل کنتراتی بودن کار، گاه ساعات کار به بیش از ۱۵ ساعت نیز کش پیدا می کنند! این کارگران که کارشان فصلی است، در ایامی که مراکز کارشان تعطیل است، از بیمه بیکاری بی بهره هستند. علاوه بر همه اینها، در روزهای بارانی و هوای بد که آجرپزی غیرممکن می گردد، این کارگران دستمزدی دریافت نمی کنند.

نکته دیگری که شایان ذکر است، این است که به دلیل مهاجرت های پی در پی و عدم ثبات زندگی این کارگران، کودکان این کارگران که خود نیز در تأمین امرار معاش خانواده از ساعتی قبل از طلوع آفتاب تا ساعاتی بعد از غروب آن مشغول کارهای خانه و آجرپزی هستند، امکان دسترسی به تحصیل را ندارند و در واقع سیستم حاکم بر زندگی این بخش از کارگران، با چنین وضعیتی کارگر کوره پزخانه را از همان کودکی در کوره پزخانه آموزش می دهد و تولید می کند!

سابقه مبارزات کارگران کوره پزخانه ها

این اولین باری نیست که کارگران مهاجر کوره های آجرپزی بر سر دستمزد و سطح معیشت خود با سرمایه داران اسلامی و دولت آنها وارد مبارزه می شوند. در سال ۵۸ کارگران کوره پزخانه های آمل دست به مبارزاتی بر سر دستمزدها زدند. در بین سال های ۶۰ تا ۶۲ کارگران کوره های مراغه، قرچک و ورامین، قزوین، وایگان، شبستر، و تعدادی کوره های دیگر اینجا و آنجا دست به مبارزاتی بر سر سطح پائین دستمزدها و آب آشامیدنی زدند. نقطه اوج این اعتصابات سال ۶۴ بود که در تبریز کارگران حدود ۱۰۰ کوره پزخانه و حدود ۴۰ کوره پزخانه در میاندوآب و بوکان در آن شرکت کردند؛ که طی یک مبارزه طولانی و قدرتمند توانستند عقب نشینی های قابل توجهی را به کارفرماها و رژیم شان تحمیل کنند. در همه این اعتراضات کارگران در مجامع عمومی خود نمایندگانشان را برگزیدند و بر سر مهمترین مسائل به بحث و گفتگو و تصمیم گیری می پرداختند. ما در بسیاری از آن اعتراضات آن دوره، نقش زیادی در رهبری، هدایت و به پیروزی رساندن این مبارزات بازی کردیم. کسانی که وقایع آن دوره را به یاد دارند، به یاد

دارند که چگونه از جانب نیروهای تحت تأثیر افکار توده ایستی مورد شماتت قرار می گرفتیم که حزب کمونیست ایران، حزب کارگران کوره پزخانه هاست! کارگران و رهبران آنها بدرست تنها حزب کمونیست ایران آن دوره را (بخصوص بعد از تشکیل حزب کمونیست ایران)، حزب خود می دانستند و در تماس نزدیک با آن بودند. برگردیم به مبارزه این دوره این کارگران.

دور دیگری از مبارزه

کارگران کوره پزخانه ها

در هر سال کاری کارفرما سعی می کند کارگران را بعد از بازگشت بکار، با همان دستمزدهای سال پیش به کار گمارد. بطور قطع این مسئله باعث سازمانیابی کارگران شده است. کارگران خود را هر سال، قبل از شروع کار مجبور می بینند که با کارفرما شاخ بشاخ شوند. و این تجربه به کارگران آموخته است که نمایندگان خود را تعیین کرده و موضوع را حتی قبل از اینکه فصل کاری شروع شده باشد، پیگیر شوند. مبارزات این دوره کارگران با توجه به وضعیت فعلی جنبش کارگری، از جهاتی باید مورد توجه قرار گیرد. مهمترین نکته در مبارزات این کارگران، علیرغم کمبودها و نقائصی که در ادامه این

نوشته به آن پرداخته خواهد شد، این است که مبارزه را بر سر افزایش دستمزدها شروع کرده اند. این موضوع بخصوص از این جهت مهم است که تعدادی از فعالین کارگری در اوائل امسال کمیسینی را برای افزایش دستمزد با جمع آوری امضاهای زیادی و در تعدادی از مراکز کارگری شروع کردند. کارگران کوره های آجرپزی ارومیه و قرچک در واقع این کمپین را بطوری عملی به پیش می برند. نکته مهم دیگری که در خبر مربوط به اعتصاب کارگران کوره های قرچک آمده است، این است که این کارگران پیشنهاد کارفرما را برای افزایش دستمزد - میزانی که ایشان تعیین می کند - رد کرده اند. اینطور نیست که کارفرما به دلخواه بگوید "خیلی خوب شما افزایش دستمزد می خواهید باشد بیائید این ۱۲۰۰۰ تومان بجای ۱۵۰۰۰ تومان!" کارگران به وضع زندگی خود و به تورم حاکم بر جامعه نگاه می کنند و افزایش دستمزد را از این زاویه مطرح می کنند. این يك نکته بسیار مثبت و مهم است. بحث بر سر دستمزدهای پرداخت نشده نیست. بحث بر سر این است که کارگر دستمزد بیشتر می خواهد و بنظر من باید نه تنها دستمزد بیشتر بلکه دستمزدی کافی و بر مبنای تورم بخواهد. نکته ای که نمونه ائی از آن در اعتصاب این دوره کارگران کوره پزخانه ها دیده می شود.

در واکنش به اعتراض کارگران کوره های ارومیه، کارفرمای یکی از کوره های فظلو پیشنهاد افزایش ۵۰۰ تومان می دهد، اما کارگران بر افزایش دستمزد تا ۱۵ هزار تومان پافشاری کرده اند. در قرچک هم، همچنانکه اشاره شد، کارفرماها به افزایش دستمزد تا ۱۵ هزار تومان رضایت داده اند، اما کارگران به این حد رضایت نداده و همچنان در اعتصاب در محل کار هستند.

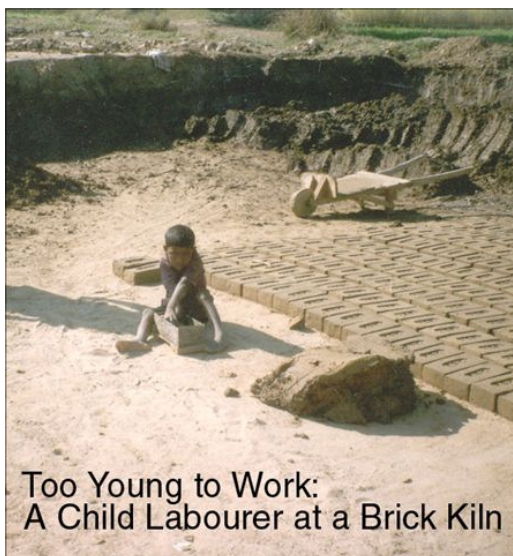
نکته دیگری که در اخبار مربوط به اعتراض کارگران کوره های ارومیه آمده است، این است که این اعتراض، همچنانکه بالاتر به آن اشاره شد، سازمان یافته است. کارگران تقریباً تمام کوره های آجرپزی در آن شرکت کرده اند و کارگران اعتراضات خود را از کانال نمایندگان خود مطرح کرده اند. این مسئله نه تنها برای سازمانیابی

کارگران يك رشته خاص تولیدی مهم است، بلکه این امکان را نیز برای آنها فراهم می آورد که این نمایندگان با کارگران کوره پزخانه های دیگر در دیگر نقاط ایران هماهنگی بوجود بیاورند و مبارزه خود را وسعت بخشند. در نمونه خاص ارومیه هر کوره نماینده ای را برای مذاکره با صاحبان کوره ها بر می گزینند که خود این، کارگران را در يك موضع بسیار بهتری قرار می دهد. خریدن مرعوب کردن ۸۰ نماینده از ۸۰ کوره برای کارفرما و دولتشان غیرممکن است.

نقاط ضعف این مبارزات

آنچه که در نگاه اول توجه هر ناظر و خواننده ای را به این خبرها جلب می کند، ساعات طولانی کار کارگران این مراکز است. این ساعات طولانی حتی اضافه کاری هم نیست! ۱۵ ساعت کار! تبهکاری به معنای واقعی کلمه. سرشت این کارفرما به این کارگران تحمیل کرده است. کارکنتراتی برای این بخش از کارگران در واقع همانند کارگران قالیبافی و کشاورزی است که کارگر ظاهراً مجبور نیست سر ساعت خاصی کار را شروع و یا تمام کند! کار کنتراتی کارگر را کور می کند. می خواهد رکورد دیروز خودش را بشکند. می خواهد دو تا خشت بیشتر بزند. می خواهد وقت غذاخوری و دستشویی اش را چند دقیقه ای عقب بیاورد. همه اینها را می کند بدون اینکه احساس کند دارد برای کس دیگری ثروت تولید می کند و از زندگی خود مایه می گذارد. يك خشت بیشتر یعنی چند تومان بیشتر!

کارگران کوره های ارومیه در ازای هر هزار عدد آجر ۹۵۰۰ تومان دریافت می کنند. و گزارش سایت "اتحاد" می گوید که این کارگران از ساعت ۴ صبح تا ۷ عصر می توانند ۲ هزار عدد آجر تولید کنند. با يك محاسبه سر انگشتی چنین به نظر می آید که این کارگران در يك ماه ۳۰ روزه، با تعطیلی فرضاً جمعه ها، دستمزدی حدود ۲۴۴ هزار تومان دریافت می کنند. اما در واقع این دستمزد را در روز کار ۱۵ ساعته و با کمک کل خانواده از

Too Young to Work:
A Child Labourer at a Brick Kiln

کودکان چهار پنج ساله گرفته تا پدر و مادر و گاه والدین پدر و مادر به دست می آورند! بطور متوسط يك خانواده ۵ نفره در ماه دستمزدی ۲۴۴ هزار تومان با روز کاری ۱۵ ساعته به دست می آورد. این را دیگر حتی نمی توان استثمار هم نام نهاد! وحشیگری ای است که سرمایه داری در بلبشوی حکومت اسلامی بر خانواده کارگران تحمیل کرده است. در چنین وضعیتی مشکل نهفته ای که خانواده کارگر با آن روبروست این است که سر ماه این خانواده چقدر پول پس انداز کرده است. از آسایش، رفاه نسبی، خواب، خورد و خوراک، و هر چیز دیگری که هزینه بردار می زند تا اینکه سر ماه نتوانسته باشد برای فصل تعطیلی چیزی پس انداز کرده باشد. این را در مبارزات دوره های گذشته این کارگران شاهد بودیم. کارگران حاضر نبودند مطالبه پائین آوردن ساعات کار را در لیست مطالبات خود بگنجانند.

کارگران این مراکز باید تن به کار کنترلات نهند. لیست مطالباتشان باید شامل يك روز کار حداکثر ۸ ساعته با دستمزدی مکفی و بیمه بیکاری برای ایام

تعطیلی باشد. این بهترین راه مطالبه کردن افزایش دستمزد است. مسئله کار کودک نقطه ضعف دیگری است که در مبارزات کارگران کوره های آجری مسکوت گذاشته می شود. درست همانند کار کشاورزی بخصوص در دوره ارباب رعیتی، به کودک بعنوان يك پای اصلی درآمد نگریسته می شود. مسئله آموزش و بهداشت کودک آخرین دغدغه چنین سیستمی است. کارگران باید خواهان افزایش دستمزد باشند بدون اینکه کودک

مجبور به کار باشد. کارگران باید خواهان افزایش دستمزد بر مبنای فرد باشند نه خانواده! مبارزه کارگران فصلی باید شامل فراهم آوردن امکان بهداشت و آموزش کافی با استاندارد بالا برای کودکانشان باشد. می توان چندین نقطه ضعف دیگر را برجسته کرد. اما کار کنترلات سیستمی است که کارگر را به يك سمت هدایت می کند و آن هم رقابت با خود! وقتی که کارگر تن به کار کنترلات می دهد، ایمنی محیط

وارد کردن فشارهای روحی و جسمانی شدید بر کارگرانی که هیچ اقدامی جز تلاش برای برگزاری مراسم اول ماه مه انجام نداده اند يك بربریت آشکار است که باید با تمام توان و متحدانه در مقابل آن ایستاد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ضمن اعتراض شدید به بازداشت و وارد کردن فشارهای روحی و جسمی بر جوانمیر مرادی و طاهای آزادی، توجه تمامی سازمانهای کارگری و حقوق بشری در سطح دنیا را به این وضعیت ضد انسانی جلب نموده و از آنان میخواهد تا در مقابل بربریت افسار گسیخته ای که امروزه بر کارگران ایران تحمیل شده است، سکوت نکنند و به هر نحو ممکن اعتراض خود را به این شرایط ضد انسانی ابراز دارند.

رونوشت به: آی تی یو سی و سازمان عفو بین الملل
اتحادیه آزاد کارگران ایران
۱۳/۳/۸۷

کار، کاهش ساعات کار، رفاه، مرخصی، بهبود شرایط کار، حتی تعطیلی آخر هفته و غیره برایش حاشیه ای می شوند. از منظر کارگر کنتراتی، اینها مسائلی نیستند که ربطی به کار کنتراتی داشته باشند و در نتیجه براحتی از کنار آنها می گذرد. کارگران فصلی و کنتراتی نسبت به کارگران رسمی يك کارخانه باثبات تر دارای سازمان پائین تری هستند. اما نکته ای که کارگران مهاجر کوره پزخانه ها را از بسیاری دیگر از کارگران فصلی و کنتراتی متمایز می کند، این است که بخش عظیمی از این کارگران مهاجرانی هستند که از کردستان، سرزمینی که دارای بیشترین تحزب و حد بالائی از نفوذ نیروهای چپ و سوسیالیست، و ایده های آزادیخواهانه است به این کوره ها برای پیدا کردن کاری مهاجرت کرده اند. نکته ای که در مبارزات دوره قبل کارگران کوره پزخانه ها مشهود بود.

حمایت کنید

مهم این است که امروزه بخشی از کارگران، که اتفاقاً مورد بیشترین ستم و نابرابری قرار گرفته اند، در اعتصاب بسر می برند. بنظر

می آید که این کارگران حمایت خانواده ها و همکاران خود را پشت سرشان دارند. دارای نمایندگانی هستند که مطالبه افزایش دستمزد کارگران را دنبال می کنند و مصمم هستند که به هر نوع افزایشی هم تن ندهند. اعتصاب این کارگران همانند هر اعتصاب کارگری دیگری در ایران شایسته حمایت های بی دریغ است. این کارگران نباید خود را تنها احساس کنند؛ که بخش های دیگر جامعه نسبت به زندگی و مطالبات آنها بی اعتنا است. بخصوص مبارزه بر سر افزایش دستمزد امروزه دیگر مطالبه تمام کارگران است.

مبارزه کارگران در ایران امروزه دارای هر اشکالی که باشد، مدرسه ای است برای مبارزات بعدی و رادیکال تر کارگران. اگر کارگری مبارزه ای را شروع نکرده باشد، و در طول مبارزه به قدرتش پی نبرده باشد، حتی دست زدن به مبارزه و اعتراض يك کار غیرممکن بنظر می رسد. چرا که کارگر خودش را نه تنها با سرمایه دار مشخص، بلکه با کل دم و دستگاه دولت اسلامی حامی آن سرمایه دار مشخص هم روبرو می بیند.

۱۳ خرداد ۸۷، ۲ ژوئن ۲۰۰۸

اعتصاب کارگران کارخانه های آجر پزی ارومیه، کارفرمایان این کارخانه ها و اداره کار ارومیه نسبت به خواسته های کارگران بی اعتنا بوده اند و در این مدت نیروهای انتظامی نیز بدون برخوردی با کارگران چندین بار در محل حاضر شده اند.

لازم به یاد آوری است که کارگران کارخانه های آجر پزی در ارومیه همراه با خانواده و فرزندان خردسال خود در این کارخانه ها کار و زندگی میکنند و خاموش کردن حمامهای این کارخانه ها مشکلات شدید بهداشتی را برای این کارگران میتواند ببار آورد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با محکوم کردن این اقدام کارفرمایان کارخانه های آجر پزی جاده انهر، از اعتصاب کارگران کارخانه های آجر پزی ارومیه قویا حمایت میکند و خواهان بر آورده شدن هر چه فوری تر خواسته های این کارگران است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران
۱۳۸۷/۱۲/۳

اعتصاب کارگران کارخانه های آجر پزی ارومیه که در اعتراض به سطح پایین دستمزدها و شرایط بسیار طاقت فرسای کار در این کارخانه ها از يك هفته پیش شروع شده است با اصرار کارگران برای رسیدن به خواسته هایشان همچنان ادامه دارد و امروزه مورخه ۱۳۸۷/۱۲/۳ کارگران تمامی قسمتهای این کارخانه ها به اعتصاب پیوسته و به این ترتیب تمامی کارخانه های آجر پزی ارومیه از کار افتادند.

در این میان کارفرمایان کارخانه های جاده انهر برای مقابله با اعتصاب کارگران حمامهای کارخانه ها را به بهانه خراب بودن، خاموش کرده و به این ترتیب در صدد برآمده اند تا از طریق آزار و اذیت کارگران مانع ادامه اعتصاب آنان شوند. در منطقه جاده انهر کارخانه های آجر پزی ممتاز يك و دو، سفال زرین خاک، کوره مسجد آذربایجان، کوره ملت يك و دو، قدس اروم، فرید، کوره نور، آزارات و چند کارخانه دیگر قرار دارند.

گفتنی است از زمان شروع

۱۳/۳/۸۷ جوانمیر مرادی و طاهای آزادی در اداره اطلاعات ...

کبودی بر قسمتهای مختلف بدن وی کاملاً از بین نرفته است. جوانمیر مرادی و طاهای آزادی از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران هستند که امسال در عسولویه همراه با همکاران خود اقدام به برگزاری مراسم اول ماه مه کردند و هم اکنون مدت ۳۳ روز است که در بازداشت بسر می برند و تا کنون خانواده های آنان حتی از محل نگهداری عزیزان خود نیز اطلاعی نداشته اند. در این مدت اداره اطلاعات بوشهر علاوه بر وارد کردن فشارهای سخت جسمانی بر این کارگران از دادن داروهای درمانی جوانمیر مرادی که باید بصورت روز مره آنها را مصرف میکرد نیز خودداری کرده و از طریق اختفای محل نگهداری آنان فشارهای سنگین روحی بر همسر و فرزندان این کارگران وارد کرده است.

که اداره اطلاعات بوشهر در طول دوران نگهداری این کارگران در آن نهاد امنیتی برای وارد کردن بیشترین فشارهای جسمانی بر این کارگران به اندازه کافی مامور در اختیار داشته است.

بنا بر خبرهای دریافتی توسط اتحادیه آزاد کارگران ایران، تماس تلفنی جوانمیر مرادی با فوزیه خالصی در مورخه ۱۳۸۷/۲/۲۳ که طی آن وی اعلام کرده بود در حال انتقال به کرمانشاه هستند، تحت فشار اداره اطلاعات بوشهر صورت گرفته و پس از عزیمت فوزیه خالصی و همراهانش به کرمانشاه، جوانمیر مرادی و طاهای آزادی به کرات با دستها و چشمهای بسته، تحت شدیدترین فشارهای جسمانی قرار گرفته اند. بطوریکه قفسه سینه جوانمیر مرادی آسیبهای جدی دیده و هنوز آثار

اجتماعی برای بهبود زندگی حضور داشته باشد امید به پیروزی زنده است.

فرزاد کمانگر معلمی پر شور جوانی آزادیخواه یکی از این انسانهاست. معلمی که به جرم عشق به بچه ها و شاگردانش، به جرم دفاع از برابری در بین انسانها و به جرم پایبندی به شرافت و انصاف و وظایف یک معلم حکم اعدام گرفته است. او از طرف باند سیاهی رژیم اسلامی ایران اسیر شده است. فرزاد کمانگر از کجا شروع کرد؟ اساساً شروع به چه کاری کرد غیر از پایبندی و دفاع از شأن و حرمت انسانی. هر انسان منصف و شرافتمندی وقتی که می بیند دختران کم سن و سال برای فراهم کردن خرج و مخارج خود و خانواده مجبور به تن فروشی هستند و مادری بخاطر اینکه کرایه خانه

محمد امین کمانگر

و شیر نوزادش را تهیه کند هیچ راهی جز تن فروشی ندارد. محصل ده یازده ساله ای بخاطر فقر کمرشکن و خان مانسوز خانواده مجبور به ترک تحصیل است و راهی میدان کارمیردد، با هر عقیده و مرام مسلکی باید از جایی شروع کند و به حکم انسان بودن علیه بی حرمتی به انسانها پیا خیزد. هر چند در رژیم ضد بشری اسلامی ایران برای انسان بودن، انسان ماندن، و دفاع از انسانیت

و برای گذشتن از مرزهای اسارت باید بهای گزافی را پرداخت کرد. اما راهی است که باید پیمود. آری فرزاد کمانگر در شکنجه گاهها بجرم شکستن این مرزها شکنجه می شود میگویند در کلاسهایش درسش انسانیت را تدریس کرده است. میگویند حرکتهاش حرمت به انسان را شمر داده است. میگویند حقوق نا چیزش را صرف کتاب و کفش برای شاگردانش کرده است. لحاف پاره فقرا را بهم وصل کرده، کفشهای پارهشلا و سیمین و آرش واحد را دوخته و خار را از پای برهنه و خون آلود بچه های روستا با دستهای ظریفش بیرون کشیده و همراه آنان گریه کرده است.

به همین دلیل و با این جرم بزرگ، حکم اعدامش در بارگاه عدل رژیم اسلامی ایران صادر شده است.!! در جامعه جهانی امروز در هر

کشور نرمالی چنین معلمینی را نه تنها تشویق می کنند بلکه بالاترین جایزه انسانی را به آنان اهداء می نمایند. فرزاد کمانگر را به جرم همکاری با پژاک دستگیر کرده اند. اما به حکم روابط نزدیک خانوادگی من فرزاد کمانگر را خوب میشناسم. او هیچ وقت و هیچ گاه عضو این جریان قومپرست نبوده نیست. اما او را به این جرم از شهرش از کلاسش و از مدرسه اش روده اند و پشت میله های زندان و زیر شکنجه قرار داده اند. او را ببند کشیده اند تا مانع تماس او با جامعه شوند، تا از حرفش از کلامش که عشق و محبت می آفریند جلوگیری نمایند.

رژیم فاشیستی اسلامی ایران جوانان، معلمان، دانشجویان، کارگران، آزادیخواهان و آزاد اندیشان را به جرم دفاع از انسانیت و انسان

دوستی در شکنجه گاههای قرون وسطی شکنجه و احکام اعدام را در بی دادگاههای خود صادر مینمایند. ولی این رژیم با جنبش وسیع آزادیخواهان و برابری طلبانه ای که سراسر ایران را فرا گرفته است چکار خواهد کرد.

کارگران و زحمتکشان، جوانان، دانشجویان، معلمان و دانش آموزان، زنان مبارزو آزادیخواه ایران!

به هر شیوه ممکن که می توانید نگذارید که این رژیم خون آشام خون کمانگر و عزیزان دیگر در بند را بریزد. خانواده های این عزیزان دست کمک را بسوی شما دراز کرده و به امید روزی نشسته اند که عزیزان در بند را در آغوش بگیرند. بیایید با هم این آرزو را به واقعیت تبدیل کنیم.

زنده باد انسانیت.

تداوم پر قدرت اعتصاب کارگران کارخانه

و خواهان افزایش دستمزدهای خود هستند.

بنا بر گزارشهای رسیده به اتحادیه آزاد کارگران ایران امروز علیرغم تلاش کارفرمایان برای پایان دادن به اعتصاب، نه تنها این اعتصاب پایان نگرفت بلکه با پیوستن کارگران ۲۰ کوره آجرپزی دیگر به اعتصاب، مبارزه این کارگران برای افزایش دستمزدهایشان ابعاد هر چه گسترده تری پیدا کرد. امروز کارفرمایان این کارخانه طی جلسه مشترکی با نماینده های

امروز مورخه ۱۳۸۷/۳/۹ با پیوستن کارگران ۲۰ کارخانه آجر پزی دیگر به کارگران اعتصابی کارخانه های آجرپزی ارومیه، اعتصاب این کارگران با قدرت هر چه بیشتری ادامه پیدا کرد. حدود سه هزار نفر از کارگران کارخانه آجر پزی ارومیه از روز ششم خرداد ماه در اعتراض به سطح پایین دستمزدها دست به اعتصاب زده اند

ادامه اعتصاب گسترده کارگران کارخانه...

مشغول به کار هستند.

حاضر شده و کارگران را تهدید به بازداشت کرده است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با اعلام حمایت از اعتصاب کارگران کارخانه های آجرپزی ارومیه، اعتصاب متحدانه این کارگران را به عنوان الگویی برای کارگران سایر بخشها جهت افزایش دستمزدها توصیه و از عموم آنان میخواهد تا ضمن حمایت از اعتصاب کارگران کارخانه های آجرپزی ارومیه خواهان افزایش دستمزدهای خود شوند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران
۱۳۸۷/۸/۳

خود وسایلشان را جمع کرده و در مقابل دفتر کارفرما گذاشتند و اعلام کردند اگر ایشان برود همه ما خواهیم رفت و همین امر باعث شد تا این کارفرما در مقابل کارگران کوتاه بیاید. از طرف دیگر کارفرمایان امروز تلاش کردند با گماردن نگهبان در هر کوره ای از ارتباط کارگران کوره های مختلف با یکدیگر جلوگیری کنند که با عکس العمل کارگران مواجه شده و از این اقدام پرهیز کردند. کارگران اعتصابی این کارخانه ها که

کارگران در یکی از کوره ای آجر پزی قتلو، اعلام کردند حاضرند فقط ۵۰۰ تومان به دستمزد کارگران اضافه کنند اما کارگران آنرا قبول نکرده و بر خواست خود مبنی بر افزایش دستمزد تولید هر هزار عدد آجر از ۹۵۰۰ تومان به ۱۵۰۰۰ تومان تاکید کردند. در این جلسه پس از سخنان یکی از کارگران کارفرمایش به وی اعلام کرد شما باید جمع کنی و از اینجا بروی. بدنبال این وضعیت همه کارگران کوره مذکور همراه با نماینده

با پیوستن کارگران چرخ کش و بارگیری کارخانه های آجر پزی ارومیه به سایر کارگران، اعتصابی یکپارچه تمامی این کارخانه ها را در بر گرفت

ها را به بهانه خراب بودن، خاموش کرده و به این ترتیب در صدد بر آمده اند تا از طریق آزار و اذیت کارگران مانع ادامه اعتصاب آنان شوند. در منطقه جاده انهر کارخانه های آجر پزی ممتاز یک و دو، سفال زرین خاک، کوره مجد آذربایجان، کوره ملت یک و دو، قدس اروم، فرید، کوره نور، آرات و چند کارخانه دیگر قرار دارند.

گفتنی است از زمان شروع اعتصاب کارگران کارخانه های آجر پزی ارومیه، کارفرمایان این کارخانه ها و اداره کار ارومیه نسبت به خواسته های کارگران بی اعتنا بوده اند و در این مدت نیروهای انتظامی

اعتصاب کارگران کارخانه های آجر پزی ارومیه که در اعتراض به سطح پایین دستمزدها و شرایط بسیار طاقت فرسای کار در این کارخانه ها از یک هفته پیش شروع شده است با اصرار کارگران برای رسیدن به خواسته هایشان همچنان ادامه دارد و امروز مورخه ۱۳۸۷/۳/۱۲ کارگران تمامی قسمت های این کارخانه ها به اعتصاب پیوسته و به این ترتیب تمامی کارخانه های آجر پزی ارومیه از کار افتادند.

در این میان کارفرمایان کارخانه های جاده انهر برای مقابله با اعتصاب کارگران حمایهای کارخانه

هم اکنون تعداد آنان حدود چهار هزار نفر هستند اعلام کرده اند تا رسیدن به خواسته هایشان دست از اعتصاب بر نخواهند داشت. این کارگران در حال حاضر ضمن تداوم اعتصاب در پی آن هستند تا با امضای طوماری حول خواست افزایش دستمزدهایشان و ارائه آن به اداره کار ارومیه، مبارزه خود را برای افزایش دستمزد با جدیت بیشتری دنبال کنند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران
۱۳۸۷/۳/۹

نیز بدون برخوردی با کارگران چندین بار در محل حاضر شده اند. لازم به یاد آوری است که کارگران کارخانه های آجر پزی در ارومیه همراه با خانواده و فرزندان خردسال خود در این کارخانه ها کار و زندگی میکنند و خاموش کردن حمایهای این کارخانه ها مشکلات شدید بهداشتی را برای این کارگران مستعد میسازد بسیار آورد. اتحادیه آزاد کارگران ایران با محکوم کردن این اقدام کارفرمایان کارخانه های آجر پزی جاده انهر، از اعتصاب کارگران کارخانه های آجر پزی ارومیه قویا حمایت میکنند و خواهان بر آورده شدن هر چه فوری تر خواسته های این کارگران است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران
۱۲/۱۳۸۷/۳

یک دنیای بهتر برنامه حزب را بخوانید
و در سطح وسیع توزیع کنید

